

#انتخابات

سینا سهیلی فر
کارشناسی ارشد سم شناسی پزشکی ۹۲

اکنون بیش از سه هفته است که تبلیغات کاندیداهای ریاست جمهوری دوازدهم آغاز شده و می‌توان گفت که مناظره سوم اوج هیجان حاکم بر این رقابت را به مردم نشان داد؛ نکته مهم اینجاست که انتخابات ریاست جمهوری دوازدهم را باید یکی از منحصربه‌فردترین انتخابات تاریخ ایران دانست نتایج رأی مردم در روز ۲۹ اردیبهشت پیام روشنی از تفکر جاری در ایران را به جهان نشان خواهد داد. اما سؤال اینجاست که چه ویژگی‌هایی این انتخابات را متمایز ساخته است؟

ویژگی اول، حضور پررنگ شبکه‌های مجازی؛ این روزها بر اساس گزارش‌های رسمی و غیررسمی از هر ۱۰ نفر ایرانی ۶ نفر در تلگرام عضویت دارند و این آمار بدون در نظر گرفتن اینستاگرام است که این روزها در محبوبیت دست‌کمی از تلگرام ندارد. یکی از برنامه‌های دولت یازدهم در چهار سال گذشته تأکید بر گسترش اینترنت و عدم فیلتر شبکه‌های مجازی بوده هرچند که این شبکه‌ها در انتخابات سال ۹۴ مجلس شورای اسلامی نیز بسیار مورد استفاده قرار گرفتند اما با توجه به تعدد کاندیداهای مجلس در شهرهای مختلف و همچنین افزایش کاربران این شبکه‌ها در طول این دو سال، این اولین بار است که یک رقابت داغ مجازی هم‌زمان با رقابت حقیقی کاندیداها نیز در جریان است. بازار بحث‌های سیاسی در این شبکه‌ها بیش از همیشه بالا گرفته و تنوع مطالب از افشای مدارک علیه کاندیدای رقیب تا بحث و گفتگو در گروه‌های خانوادگی مشاهده می‌شود. موضوع مهم اینجاست که اگر کاندیدی که به نظر در فضای مجازی از رقبای خود محبوب‌تر است پیروز رقابت باشد این پیروزی می‌تواند نشان دهد که نقش این شبکه تا چه اندازه پررنگ شده است و تا چه اندازه نظرات کاربران با نظرات مردم جامعه انطباق دارد.

ویژگی دوم، کم‌رنگ‌تر شدن تبلیغات ستادی؛ این روزها به لطف شبکه‌های مجازی کشور مردم با آزادی بیشتر و هزینه کمتری به اظهار نظر می‌پردازند. همین موضوع سبب شده ستادهای تبلیغاتی کاندیداها رونق گذشته را نداشته باشند. هرچند که کاندیدای نماینده تفکر «ربانی‌سالاری» که در این انتخابات با شعار حمایت از مستضعفین وارد رقابت شده، بریزوبیاش فراوانی در تبلیغات محیطی و تعدد ستادهای خود داشته که البته پیرامون منابع این هزینه‌ها علامت سؤال وجود دارد. با وجود حضور پررنگ حامیان دولت در ستادهای حسن روحانی، همگان معترف‌اند که هنوز آن شور و هیجان همیشگی به فضای شهر منتقل نشده است. البته طبیعتاً با توجه به داغ‌تر بودن مناظره سوم و نزدیک شدن به روز رأی‌گیری این شور نیز در شهر بیشتر خواهد شد.

ویژگی سوم، حجم بی‌نظیر تخریب‌ها؛ متأسفانه در دولت‌های نهم و دهم آن‌قدر زبان منتقدان کوتاه شده بود که فراموش کرده بودیم می‌توان به دولت حاکم در کشور نیز انتقاد کرد. اما خوشبختانه دولت یازدهم زبان و فضا را برای منتقدان باز گذاشت. هرچند خود نیز از همین فضا استفاده می‌کند تا بر رقبایش بتازد اما رقبا نیز کسری از تانیه دست از تخریب دولت نمی‌کشند. شاید وجود چنین فضایی در طولانی‌مدت به حقیقی‌تر شدن مردم‌سالاری در کشور منجر شود اما این روزها، بسیاری از مردم عادی تحت تأثیر این تخریب‌های بی‌سابقه، از دولت و حتی از نظام ناامید شده‌اند و بدتر از آن رقیبان را نیز شایسته جانشینی روحانی نمی‌دانند.

ویژگی چهارم، رقابت سه جریان فکری؛ شاید همیشه عادت داشتیم در انتخابات ریاست جمهوری دو رقیب اصلی را در برابر هم ببینیم اما این بار شاهد یک مثلث رقابتی هستیم. همان‌طور که پیش‌تر نیز اشاره شد یک جریان نماینده تفکر ربانی‌سالاری بوده و وعده‌ی افزایش یارانه و ایجاد شغل و فراهم

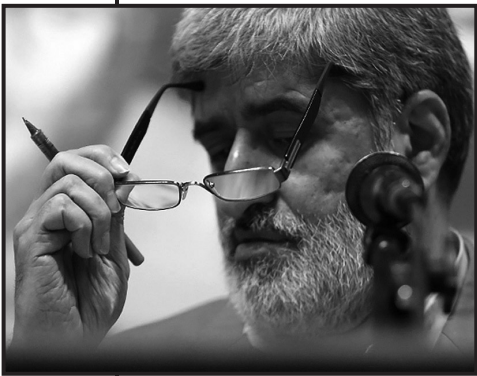
نگاه ویژه:

#انتخابات

درباره انتخابات ۲۹ اردیبهشت

علی مطهری: با عدم انتخاب روحانی احتمال ونزوئلا شدن کشور منتفی نیست

علی مطهری با انتشار بیانیه ای از دلایل خود برای رای به حسن روحانی گفت. در بیانیه مطهری آمده است: انتخاب اصلاح در این دوره از انتخابات ریاست جمهوری به دلیل عوام‌فریبی‌هایی که در رقابتهای انتخاباتی صورت گرفته است ممکن است برای بخش کوچکی از مردم ما به رغم رشد اجتماعی و سیاسی که در ۳۸ سال گذشته پیدا کرده اند کمی با دشواری همراه شده باشد. نظر به درخواستهای مکرری که از اینجانب برای اعلام‌نظر شده است، به عرض ملت بزرگ ایران می‌رساند که این بنده ضمن احترام به همه کاندیداهای ریاست جمهوری و با آگاهی از نقاط قوت هر یک، جناب آقای روحانی را اصلاح می‌دانم و به ایشان رأی می‌دهم.

سهم رفتاری ما

سپهر صانعی
کارشناسی طراحی صحنه ۹۵

عمیقا باور دارم که نمی توان نسبت به مسائل سیاسی بی تفاوت بود و با اینکه معتقدم هرکس می تواند آزادانه هر اندیشه و رفتار دلخواهی را در زندگی خود اختیار کند، باز هم نمی توانم این مورد را بپذیرم که فردی بگوید مسائل سیاسی به من مربوط نیست و من می خواهم زندگی خودم را بکنم! چرا که در عصر کنونی سیاست، تأثیرگذارترین بخش هر اجتماع کوچک و بزرگی است، چه بسا حتی جمع های چند نفره نیز بدون توجه به سیاست به سوی زوال و نابودی خواهند رفت، بنابراین بی توجهی به مسئله ی سیاست دور از منطق و خرد است. امروزه چه شهرنشینان و چه کسانی که در روستایی در گوشه کناری بسیار دورافتاده زندگی می کنند، چرخ زندگی شان به شدت وابسته به عالم سیاست است.

از این رو نظر شخصی بنده آن است که مسئله ی رای دادن بسیار واضح و مبرهن است، چرا که رای ندادن به معنی آن است که می خواهیم سیاست را نادیده بگیریم یا به عبارت دقیق تر می خواهیم خودمان را نادیده بگیریم و بگذاریم اشخاص دیگری برای ما تصمیم گیری کنند!

به عقیده ی من، در رخدادهای همه ی امور زندگی، ما در بخشی از آن ها سهم هستیم و بخشهای دیگر مربوط به انسان های دیگر یا چیزهایی مثل اقبال یا شانس است؛ مهم، آن بخش مربوط به ماست، سهم رفتاری ما!

سهم رفتاری ما در انتخابات این است که تلاش کنیم تا از بین گزینه های موجود بهترین را برگزینیم، نهایت تلاشمان را بکنیم تا بخشی که به ما مربوط می شود را تمام و کمال پر کنیم و اگر نمی توانیم «بهترین» را رقم زنیم، دست کم تلاش کنیم که «بدترین» اتفاق نیافتد.

اگر ما از شرکت در انتخابات امتناع کنیم، گویی خود را جدا از سیستم تلقی کرده ایم و با دست خود، حق اعتراض را از خود گرفته ایم، اگر رای ندهیم، اگر هرکس سهم رفتاری خودش در اجتماع را پرداخت نکند دیگر نمی توان بعدها به وضع بد موجود معترض بود، انسان موجودی آزاد با قدرت تفکر و اختیار تام است، حتی توانایی دخل و تصرف طبیعت را در خود دارد، هیچ گاه نمی توان به سیستمی به طور کامل معتقد بود و هیچ گاه نمی توان به هیچ گونه سیستمی به طور کامل معترض و مخالف بود، ما باید نهایت تلاشمان را برای بهتر کردن اوضاع بکنیم.

رای دادن یک نوع ابراز است، ابراز عقیده ی سیاسی خود! انسان ها همه باید عقاید خود را بیان کنند، اگر کسی در موضعی سکوت پیشه کند بعد ها اگر از وضع موجود ناراضی بود، می بایست دوباره سکوت کند! رای ندادن به معنی مخالفت با سیستم موجود نیست، تنها به آن معنی است که ما خودمان را آتقدر با شعور نمی دانیم که خود، برای خود تصمیم گیری کنیم و اجازه می دهیم تا دیگران برای زندگی و سرنوشت ما تصمیم بگیرند، یا به عبارت بهتر، گویی خودمان برای حق خودمان ارزشی قائل نشده ایم و شعور کافی برای خودمان در نظر نگرفته ایم. وقتی به گذشته ی زندگی خود می نگریم؛ قطعا به این خواهیم رسید که بخش عمده ی پشیمانی هایمان مربوط به کارها یا چیزهایی است که انجام نداده ایم. بنابراین بار دیگر در روز بیست و نه اردیبهشت باید به پای صندوق رای رویم و نه برای آینده ی فرزندانمان یا خانواده هایمان، بلکه برای آینده ی «خودمان» تصمیم گیری کنیم. سهم رفتاری خودمان را بپردازیم تا بعدها دست کم از خودمان ناراضی نباشیم که چرا هیچ تلاشی برای بهتر کردن اوضاع نکردیم و اینکه اگر چهل سال دیگر از ما پرسیدند که در سال نمود و شنش چه می کردی، شرمسار سرمان را به پایین نیندازیم.

بگویید «رای ندادن»، بخوانید «مغلوب عوام گزینی»

درباره تحریم انتخابات

مربوط به چین با ۷,۴٪ است). یا برای مثال ایجاد هر شغل پایدار و مفید به طور تقریب ۳۰۰ میلیون تومان سرمایه گذاری لازم دارد یعنی برای ایجاد ۵ میلیون شغل به ۴۰۰ میلیارد دلار سرمایه گذاری احتیاج داریم که این رقم نزدیک به نصف کل بدهی خارجی کشور هند است یا زیان صنعت نفت در دوران تحریم یا نصف ارزش کل سهام شرکت اپل! (قطعا تأمین این سرمایه با لایروبی قنات ممکن نمی باشد) بماند که برای افزایش یارانه ها باید قیمت حامل های انرژی افزایش یابد یا به ذخیره ارزی دست انداخت که همین مسئله خود مجددا باعث افزایش تورم و کاهش قدرت خرید دهک های پایین می شود.

ریاست دولت پاک دستان در سال ۸۴، با ۱۷ میلیون رای انتخاب شد در حالیکه ۱۸ میلیون نفر رای ندادند! توجه داشته باشید که اگر قشر آگاه به مسائل کلان از رای دادن خودداری کند هیچ قسمتی از کشور از مشروعیت نمی افتد اما اکثریتی که اطلاعی از آمارهای اقتصادی ندارند با خوردن فریب وعده های نجومی باز هم رای می دهند. ریاست دولت تدبیر و امید در سال ۹۲ برای انتخاب شدن باید ۱۸ میلیون و ۳۵۲ هزار رای می آورد که موفق به کسب ۱۸ میلیون و ۶۱۳ هزار رای شد، با حساب ۵۹ هزار صندوق یعنی اگر در هر صندوق ۴ رای به نفع وی کمتر ریخته می شد امروز وضعیتی مشابه ونزوئلا با تورم ۴۰۰ درصد می داشتیم. انتخاب با شماست.

کاهش هزینه مسکن برنامه داریم»، «واقعا مشکل ما موی جوانان است؟»، «در کابینه خود از افراد ضد فساد استفاده خواهیم کرد»، «احداث پل خلیج فارس جهت اتصال جزیره قشم به ایران، تشکیل کارگروه جهت دریافت گرامت بابت جنگ های جهانی، وعده کاهش نرخ سود بانکی، خروج ۵ میلیون نفر از تهران، مقابله با دست اندازی به بیت المال وارد کارزار انتخاباتی شد. پوستره های وی نیز شامل عکس با محرومان و هم سفره شدن با آنها بود.

اینکه این وعده ها محقق شد یا خیر بر عهده خواننده محترم است، اما این صحبت ها چه ارتباطی به انتخابات پیش رو و شرکت کردن در آن دارد؟

افرادی که در آن ۸ سال کنار ریاست دولت نهم و دهم بودند، در کابینه وی حضور داشتند و از او حمایت کردند امروز کجا هستند و در ستاد چه کسانی فعال هستند؟ شعارهایی مانند ۲,۵ برابر کردن درآمد کشور، افزایش یارانه ها، ریشه کن کردن بیکاری در ۴ سال آیا زنگ خطری برای اقتصاد ایران نیست؟ برای مثال در اقتصاد قاعده ۷۲ وجود دارد، یعنی اگر نرخ رشد سیستمی ۲ درصد باشد به طور تقریبی ۷۲ تقسیم بر ۲ سال طول می کشد تا اندازه سیستم دو برابر شود. این یعنی برای ۲,۵ برابر کردن درآمد کشور از بازه متوسط ۵ درصد رشد باید به ۱۸ درصد رشد جهش داشته باشیم (بالاترین نمو رشد اقتصادی

یک برابر با یک نیست!

درباره مرگ کارگران معدن آزادشهر

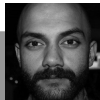
حادثه ی تلخ کارگران معدن آزادشهر گلستان، نمونه ی کوچکی از این رویداد است که ما مرگ را دیگر مسئله بزرگی به شمار نمی آوریم. تا آنجا که من می دانم، از زمانی که جوامع انسانی شکل گرفته اند، کارگرها بوده اند و قسمت احمقانه ی ماجرا آنجاست که بالادستی ها کوتاه بینانه به داستان می نگرند و گمان می کنند کارگرها، جزء کم اهمیتی از اجتماع هستند. در حالیکه هیچ تحول بزرگی بدون حضور کارگرها شکل نمی گیرد، و مهم تر از همه ی اینها، ما یاد نگرفته ایم که انسان ها همه باهم برابرند، به قول خسرو گلسترخی، یک برابر با یک نیست! یک کارگر با یک پزشک برابر نیست. یک خانواده ی کارگر با یک خانواده ی پزشک برابر نیست. فکر می کنم هفت سال پیش بود که لوله ی حمل مذاب در کارخانه ی فولاد سازی یزد ترکید و کارگران آنجا زنده زنده کباب شدند و از آن زمان تا امروز، بارها در اقصی نقاط مختلف ایران و جهان، ستمی که به کارگرها می شود را می شنویم و پیشیزی ناراحت نمی شویم. چرا؟ چون جان آدم ها بی ارزش شده است.

سهراب شریفی
کارشناسی ارشد مهندسی مکانیک ۹۵

یکی از بحث هایی که همواره در بین قشر تحصیلکرده و روشنفکر ایران مطرح بوده است موضوع «تحریم انتخابات» است. این دسته از افراد هیچ گاه جواب روشنی نمی دهند که جایگزین انتخابات چیست، آیا روش هایی که باعث ایجاد هرج و مرج در جامعه می شوند در هیچ نقطه ای از دنیا و در هیچ برهه زمانی به نتیجه مطلوبی رسیده اند؟ آلترناتیو هایی مانند جنگ، شورش یا دخالت نظامی سایر کشورها تاکنون دستاوردی غیر از فقر، آواره شدن مردم، کشتار و ایجاد گروه های تندرویی مانند داعش، طالبان، بوکوحرام و امثالهم داشته است؟

اما حال نگاهی به خروجی مشارکت های پایین در انتخابات های اخیر ایران داشته باشیم. در سال ۸۱ انتخابات دور دوم شوراها برگزار شد، مشارکت در پایتخت تنها ۱۳٪ بود و ۸۷٪ مردم تهران صندوق رای را تحریم کردند. این یعنی در شهری با حدود ۶ میلیون نفر جمعیت تنها ۵۶۲ هزار رای ریخته شد و بدین ترتیب شورایی تشکیل شد که نفر اول آن تنها ۱۹۲ هزار رای داشت. این شورا با انتخاب شهردار در سال ۸۲ راه را برای ریاست جمهوری وی در سال ۸۴ هموار نمود. در نهایت دولتی تشکیل شد که رشد اقتصادی ۶,۵۱ درصدی را تحویل گرفت و منفی ۶,۸٪ تحویل داد، تورم حدود ۱۰٪ را تحویل گرفت و حدود ۴۰٪ تحویل داد، نقدینگی ۶۷ هزار میلیارد تومان را تحویل گرفت و ۴۰۰ هزار میلیارد تومان تحویل داد، صندوق ذخیره ارزی را با ۱۵ میلیارد دلار تحویل گرفت و با ۱۸ میلیارد دلار تحویل داد در حالیکه ۶,۵ برابر دولت های هفتم و هشتم درآمد ارزی داشت، قیمت دلار را ۹۰۴ تومان تحویل گرفت و حدود ۳۵۰۰ تومان تحویل داد. در نهایت می توان گفت فضای اقتصادی را آلوده به دو بیماری «رکود» و «تورم» تحویل دولت بعد داد که در اقتصاد به آن «رکود تورمی» گفته می شود؛ در حالیکه در دنیا این شرایط در زمان جنگ، شیوع بیماری های هولناک واگیردار و وقوع بلایای طبیعی مانند سیل و زلزله رخ می دهد. اما ایران نه تنها دچار هیچ کدام از این مصیبت ها نشده بود بلکه درآمد نفتی دولت وی از مجموع درآمد نفتی ایران از زمان ملی شدن این صنعت تا آخر دولت هشتم بیشتر بوده است! ۴ سال در مقابل ۵۵ سال.

وی با شعارهایی نظیر «بیکاری را در ۴ سال رفع میکنیم»، «برای تخریب از کسی نام نمی برم»، «تفکیک جنسیتی ظلم به زنان است»، «هزینه تحصیل به شدت کاهش پیدا خواهد کرد»، «برای

حجت سلیمی
کارشناسی مهندسی مواد و متالورژی ۹۳

مدتی است به مسئله ای رسیده ام اما توان به زبان آوردن آن را ندارم، دلیل آن شاید این باشد که هنوز هم بخش هایی از من به مقدس بودن ذات انسان معتقد است، اما دیگر توانایی گریز از این مسئله را ندارم و به ناچار باید به زبان جاری سازم.

ما به مرگ عادت کرده ایم، آتقدر کشت و کشتار در ژانر های مختلف، اعم از تصادفات، جنگ ها، حوادث ناگهانی برایمان رخ داده است که دیگر مرگ برایمان تازگی ندارد، هیچ بار معنایی خاصی را تداعی نمی کند، ابتدا برای جان انسان ها ارزش قائل نیستیم و سال هاست این تفکر، اجتماع حقیر ما را شکل داده است.

ده روز بیشتر از روز جهانی کارگر نمی گذرد، برای من، کارگر مفهوم والایی دارد، چرا که هم خودم تجربه ی کمی در این شغل داشته ام و هم پدرم سالهاست که یک کارگر است. قداست این شغل برای من وصف نشدنی است و در درجه ی دوم، پس از کارگر ها، من(خانواده ی یک کارگر) این شغل و سختی آن را درک می کنم.

کرباسچی: مناظره تن به تن روحانی و رئیسی اتفاق خیلی خوبی خواهد بود، البته اگر رئیسی بپذیرد!

غلامحسین کرباسچی برگزار می‌کند. مناظره بین روحانی و رئیسی را مفید و ضروری برای مردم دانست. دبیرکل حزب کارگزاران در گفتگو با خبرنگار سیاسی «انتخاب» اظهار داشت: پیشنهاد مناظره از سوی آقای روحانی، پیشنهاد درستی و مفیدی برای مردم و انتخابات است. وی افزود: همانطور که مشخص است، گزینه اصلی جناح مقابل، آقای رئیسی است، آقای روحانی هم که در صحنه هستند، بنابراین شکل گیری مناظره ای بین این دو اتفاق بسیار خوبی خواهد بود. کرباسچی اضافه کرد: آقای رئیسی می‌گوید شما بروید با دولت قبل مناظره کنید، اما کسی کاری به دولت قبل کاری ندارد. بحث آقای روحانی این است که دولت احمدی نژاد در آقای رئیسی و ستاد ایشان تجسم پیدا کرده است، یعنی افرادی که برنامه نویسی می‌کنند و دارند برای ایشان کار می‌کنند، همین آقایان هستند. لیستی که از وزرا و تیم کاری ایشان بخش شده و انکار هم نشده نیز همان تیم دولت احمدی نژاد هستند.

شوراها نباید مغفول بمانند

درباره اهمیت انتخابات شورای شهر

حدود اختیارات و وظایف شوراها را این قانون و قوانین ناشی از آن معین می‌کند.

همچنین در فصل هفتم قانون اساسی از اصول ۱۰۰ تا ۱۰۶، ابعاد مختلف نهاد شوراها تبیین شده است. اما تفاوت شوراها در قانون اساسی ج.ا. در مقایسه با قانون اساسی مشروطه این است که اولاً از اختیارات شوراها به شدت کاسته شده و در حد یک نهاد تخصصی و فنی اداره شهر و روستا باقی مانده است. ثانیاً، شوراها رنگ ایدئولوژیک گرفته اند و بنام «شوراهای اسلامی شهر و روستا» لقب یافته اند و ثالثاً شوراها کارگری را تحت عنوان «شوراهای اسلامی کار» و شوراهایی برای واحدهای تولیدی، صنعتی و کشاورزی به فصل شوراها در قانون اساسی اضافه کرده است (اصل ۱۰۴) حال آنکه شوراهای کارگری، وجهی حکومتی ندارد و باید در قالب اتحادیه‌ها و سندیکاهای مستقل کارگری جای گیرد.

در اصل ۱۰۰ اختیارات شوراها در حد مسایل فنی و تخصصی احصاء شده و از وجه سیاسی آن کاسته شده است. «برای پیشبرد سریع برنامه‌های اجتماعی، اقتصادی، عمرانی، بهداشتی، فرهنگی، آموزشی و سایر امور رفاهی از طریق همکاری مردم با توجه به مقتضیات محلی، اداره امور هر روستا، بخش، شهر، شهرستان یا استان با نظارت شورایی به نام شورای ده، بخش، شهر، شهرستان یا استان صورت می‌گیرد که اعضای آن را مردم همان محل انتخاب می‌کنند. شرایط انتخاب‌کنندگان و انتخاب‌شوندگان و حدود وظایف و اختیارات و نحوه انتخاب و نظارت شوراهای مذکور

بسیار حائز اهمیت، نهضت مشروطه خواهی جدا از به رسمیت شناختن تفکیک قوا، تقسیم قدرت سیاسی و اداری کشور بین حکومت مرکزی و حکومت های محلی بود. در متمم قانون اساسی مشروطیت، چهار اصل به شوراها پرداخته شد و تحت عنوان «انجمن های ایالتی و ولایتی» مشهور شدند. اصول مربوط به این نهادها جالب اند: «اصل نودم: در تمام ممالک محروسه انجمن‌های ایالتی و ولایتی به موجب نظامنامه مخصوص مرتب می‌شود و قوانین اساسیه آن انجمن‌ها از این قرار است. اصل نود و یکم: اعضای انجمن‌های ایالتی و ولایتی بلاواسطه از طرف اهالی انتخاب می‌شوند مطابق نظامنامه انجمن‌های ایالتی و ولایتی.

اصل نود و دوم: انجمن‌های ایالتی و ولایتی اختیار نظارت تامه در اصلاحات راجعه به منافع عامه دارند با رعایت حدود قوانین مقرر. اصل نود و سیم: صورت خرج و دخل ایالات و ولایات از هر فیصل به توسط انجمن‌های ایالتی و ولایتی طبع و نشر می‌شود.»

بعد از انقلاب اسلامی، در قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و در اصل هفتم، شوراهای محلی را در ردیف مجلس از ارکان تصمیم گیری و اداره امور کشور دانسته است. «طبق دستور قرآن کریم: «و امرهم شوری بینهم» و «شاورهم فی الامر»، شوراها، مجلس شورای اسلامی، شورای استان، شهرستان، شهر، محل، بخش، روستا و نظایر اینها از ارکان تصمیم گیری و اداره امور کشورند. موارد، طرز تشکیل و

محمد محبی
دکتری علوم سیاسی ۹۲

انتخابات شوراها همزمان با انتخابات ریاست مهم ریاست جمهوری برگزار خواهد شد. اما به نظر می‌رسد زیر سایه سنگین انتخابات حساس ریاست جمهوری، اهمیت شوراهای شهر و روستا مغفول مانده است. در تجربه زندگی بشر در دوران مدرنیته، و تکامل زیست انسانها براساس مفهوم دموکراسی، نهاد «شوراهای محلی»، به عنوان یکی از دستاوردهای مهم یاد می‌شود. برخی‌ها فکر ایجاد شوراهای محلی (شوراهای شهر و روستا) را در ویژگیهای دولت-شهرهای یونان باستان جستجو می‌کنند. بطور مثال در شهر آتن باستان، یک مکانی بود بنام «آگورا» که شهروندان آن در آن جمع می‌شدند و درباره امور شهر خودشان تصمیم می‌گرفتند و برخی حتی قدیمی تر از آن می‌دانند، و وجود نهادهای شورایی محلی را در غرب ایران یعنی سکونتگاههای اولیه مادها در شمال غرب ایران نسبت می‌دهند. مرحوم دکتر جهان‌شاه درخشانی در کتاب دانشنامه کاشان (جلد دوم، از ص ۳۲۲ تا ۳۷۴) به ویژگیهای دولت-شهرهای مادی از حدود ۳ هزار سال پیش، در آذربایجان و کردستان کنونی ایران به تفصیل پرداخته است.

اما در دوره مدرن و پس از نهضت ها و انقلاب های مهم در جهان همچون نهضت مگنا کارتا و مشروطیت در انگلستان، انقلاب استقلال آمریکا، انقلاب فرانسه و ... نهادهای دموکراتیک از جمله پارلمان های ملی و ایالتی پا گرفتند. اما فکر تشکیل شوراها برای شهرها و روستاها، شاید از نظریات توماس جفرسون، یکی از بنیانگذاران ایالات متحده آمریکا و نویسنده اعلامیه استقلال آمریکا، اخذ شده است. این سیاستمدار اندیشمند، نظریه ای دارد، تحت عنوان «دموکراسی کشاورزان آزاد»، او معتقد بود که هر ۱۰۰ شهروند در روستا و شهر باید از طرف خود یک نماینده معرفی کند و آن نمایندگان، مقامات و اعضای پارلمان را برگزینند.

در قرون نوزدهم و بیستم، نهاد شوراهای شهر و روستا و شهرستان و استان، به تدریج در قوانین اساسی کشورهای دموکراتیک راه یافت.

شورای شهر یا انجمن شهر یا انجمن روستا، در کشورهای غربی به نوعی پارلمان آن شهر یا روستا محسوب می‌شود. و اکثراً اختیار انتخاب شهرداران را برعهده دارند. پس از نهضت شکوهمند مشروطه و تصویب قانون اساسی جدید، فکر نهاد شوراهای از طریق قانون اساسی بلژیک و فرانسه به ایران رسید. به عبارت دیگر یکی از دستاوردهای

توییت خوان

توییت‌ر در انتخابات اخیر هر چند به اندازه اینستاگرام و تلگرام فراگیر نبوده است، اما به محفل حریفه ای برای ابراز نظر سیاست ورزان تبدیل شده است. بر آن شدیم تا نظرات چهره های مطرح سیاسی که نظراتی جالب توجه را توییت کرده اند در این بخش منتشر کنیم.

 محمدسعید احدیان
@MsAhadian

#قالیباف برنده؛ چون هم اثبات کرد شخص روحانی و دولتش #فاسدو #۴درصدی هستند، هم روندروبه رشد فرعی شدن را معکوس کرد. فقط نتوانست رای زیادی جمع کند.

 محمدعلی کامفیروزی
@Kamfirouzi

رئیس ستاد دانشجویی #رئیس کسی است که در دیدار رهبری از برگزاری اردوهای مختلط تحت لوای اردوی علمی انتقاد کرد
جمعه #روزانتخاب ماست
#نه_به_دیوارکشی

 حسین دهباشی
@majazestan

رای این رفیق‌تان به جناب آقای روحانی نیست اما پیشاپیش پیروزی ایشان را تبریک گفته و برای طرفداران تداوم شادی و توفیق خدمت به ایران آرزو می‌کنم

 hesam ashena
@hesamodin1

او به میان معدنکاران نرفت تا با آندوه آنان عکس بگیرد، رفت تا صدای آنان را به گوش همه ما برساند و چشمان ما را با چهره افسرده آنان آشنا کند.

اصغر فرهادی: به روحانی رای می‌دهم!

فرهادی با انتشار متنی کوتاه اعلام کرد که به حجت الاسلام والمسلمین حسن روحانی رای خواهد داد؛ به دکتر روحانی رای میدهم و امیدوارم کسانی که هنوز برای رای دادن در تردیدند با همه شرایط و دلایل قابل درکی که در نظر دارند، به خاطر سرنوشت فرزندان این سرزمین و نسل آینده، با رای دادنشان از این حداقل حق انتخاب خود استفاده کنند.

این دیگه چی بود؟!

سینمای هنر و تجربه ارمنان دولت تدبیر و امید

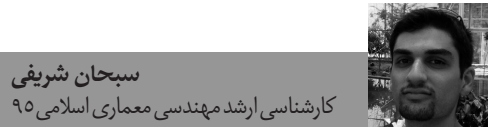

آورد. روایت پرمردی مرده شور که با عزراییل درگیر میشود. جالب این جاست که این فیلم با اینکه پس از ۱۲ سال اکران می‌شود، همچنان حسن تازگی خود را حفظ کرده است و این نشان از آن دارد که فیلم‌های هنر و تجربه، فیلم‌هایی است که نویسندگان و کارگردانان اثر روی تک تک دقایق فیلم فکر کرده‌اند و ایده‌های ناب برای همه قسمت‌های آن دارند که حتی پس از گذشت یک دهه از تولیدش هنوز خاص و بی‌پدیل مانده‌اند.

اصلی فیلم سگی به نام پات بود و داستان آدم‌های مختلف را برای بیننده روایت می‌کرد. سینمای هنر و تجربه علاوه بر این، امکان اکران فیلم‌های کمتر دیده شده و یا اصلاً دیده نشده را به مخاطبان میدهد. فیلم‌هایی که متأسفانه با کج سلیقه‌گی‌هایی در اواخر دهه ۸۰ توقیف شده بود و یا اکران محدودی داشت. همچون فیلم «خواب تلخ» محسن امیریوسفی، فیلمی که پس از ۱۲ سال، اجازه اکران در گروه هنر و تجربه را بدست

در این گروه سینمایی، معمولاً نقش اصلی به بازیگران غیر مشهور (حداقل برای عامه مردم) داده می‌شود و گاهی اوقات بازیگرانی از این فیلم‌ها کشف می‌شوند. همچون فیلم «پرویز» با بازی زیبایی «لوون هفتوان»، این بازیگر ارمنی ایرانی که پس از ۱۹ سال دوری از وطن به ایران بازگشت و با بازی در فیلم «لرزاننده چربی» (هنوز اکران نشده) و سپس «پرویز» دوره جدیدی از فعالیت‌هایش در ایران را آغاز کرد. این گروه سینمایی امکان پخش فیلم‌های قدیمی سینمای ایران نیز فراهم کرد طرح جذابی که می‌توانست فیلم‌های شاخص را برای نسل‌های جدید اکران کند. از فیلم «گاو» داریوش مهرجویی تا فیلم‌های نخستین اصغر فرهادی را دوباره در چرخه اکران وارد کند.

گروه سینمایی هنر و تجربه با روی کار آمدن دولت تدبیر و امید در سال ۹۲ تأسیس شد و تاکنون ۳۳۶ فیلم سینمایی، مستند و انیمیشن را اکران کرده است و البته با سالن‌های محدود در سراسر کشور به کار خود ادامه می‌دهد. در پایان حیف است که از فیلم‌های دیگر هنر و تجربه همچون «باز هم سیب داری؟»، «سینما نمکت»، «جاودانگی» و «ایستاده در غبار» نامی به میان نیاورد. فیلم‌هایی که هر کدام با فضا سازی خاص خود، تماشاگر را بر روی صندلی سینما می‌خکوب می‌کنند و بعد از خروج از سالن سینما، حس خوب تماشای فیلمی متفاوت در بین تمام فیلم‌های پکنواخت و تکراری سینمای بدنه، را به مخاطب می‌دهد. فیلم‌هایی که هر کدام جای نقد و بررسی مفصل در نوشتارهای دیگر را دارد و به این سادگی نمی‌توان از آنها گذشت.

سبحان شریفی
کارشناسی ارشد مهندسی معماری اسلامی ۹۵

حدود ۲ ساعت و ۱۵ دقیقه در سالن بودم. وقتی از سالن خارج شدم احساس گیجی داشتم. تا به حال چنین فیلمی ندیده بودم. چند ثانیه‌ای که گذشت، اولین سوال که از هم‌دیگر پرسیدیم؟ این بود: «این دیگه چی بود؟»

بله تماشای فیلم «ماهی و گربه» برای همه تماشاچیان به همین اندازه جذاب بود و حس خاصی به آنان بخشیده بود. فیلمی که براساس داستانی واقعی ساخته شده بود. داستان رستوران بین راهی در شمال ایران که سه آشپز آن به علت پخت گوشت انسان به زندان رفتند.

بعد از اینکه به خانه آمدم، دوست داشتم جستجوی درباره فیلم انجام بدم. همانجا بود که اولین بار با واژه گروه سینمایی «هنر و تجربه» آشنا شدم. گروهی که با هدف حمایت از آثار سینمایی کوتاه بلند و مستند فیلمسازان ایرانی به ویژه فیلمسازان جوان که از معیارهای هنری و فرهنگی نیز برخوردار هستند تشکیل شد؛ فیلم‌هایی که به هر دلیل امکان رسیدن به اکران تجاری برای آنها فراهم نشده بود. فیلم‌های هنری که فرم و محتوای آن حساسیتها و کنجکاویهای زیباییشناسانه تماشاگران را برمی‌انگیزد و فیلم‌های تجربی که شیوه‌های تازه‌ای در بیان و روایت در آن تجربه می‌شود که سینمای تجاری و عامه پسند به سوی آن نمی‌رود. همچون فیلم «بات» که روایتگر داستان و نقش

بازگشت یک طوفان

نگاهی به فصل جدید سریال «Prison Break»

نگار گازرانی
کارشناسی اقتصاد نظری ۹۳

نسبت به فصل‌های قبلی سریال، ریتم تند تری از داستان‌پردازی را در دستور کار دارد که به همراه فضای پر تلاطم خاورمیانه به هیجان بیشتر سریال دامن می‌زند. اما می‌توان گفت این ریتم تند، مقداری بر شخصیت پردازی‌ها اثر منفی گذاشته است و به جز شخصیت‌های قدیمی، آن هم به دلیل شناخت قبلی، مخاطب چندان فرصت برقراری ارتباط با شخصیت‌های جدید را پیدا نمی‌کند که این امر در فصل‌های قبلی سریال دیده نمی‌شد. در مقابل این فصل شروع مرموزانه تری نسبت به فصل گذشته دارد و از در انتظار گذاشتن مخاطب برای شناسایی هویت چهره‌های جدید در جهت گیرانتر کردن اثر بهره می‌گیرد.

فضای این فصل در یمین و ناآرامی‌های داعش است؛ فضایی که سریال به خوبی از پس به تصویر کشیدن آن برآمده است. فیلم نامه‌ی جدید نیز تا به اینجا نمره‌ی قابل قبولی به لحاظ تطابق با مسائل روز و مهیج و غیرقابل پیش بینی بودن آن دریافت می‌کند. در مجموع نمره ۸.۵ این سریال در سایت **IMDB** گویای این امر است که فصل جدید تا به اینجا توانسته موفقیت فصل‌های قبیل را تکرار کند؛ هرچند با سریال‌های سطح اول جهان فاصله دارد.

باید دید که این موفقیت چقدر ادامه دار خواهد بود و نهایتاً این سریال در چند فصل پایان می‌پذیرد.

شاید بتوان گفت سریال «فرار از زندان» دریچه‌آشنایی بسیاری از ایرانیان با دنیای سریال‌های جذاب و قوی آمریکایی بود. در روزگاری که دسترسی به اینترنت در کشور ما بسیار محدود بود (سال‌های ۲۰۰۵ تا ۲۰۰۹) این سریال با دوبله فارسی روانه بازار شد و هیچ‌کس نمی‌تواند محبوبیت فراوان آن را در آن سال‌ها انکار کند. با پایان فصل چهارم این سریال در سال ۲۰۰۹، کمتر کسی تصور می‌کرد «فرار از زندان» مجدداً از شبکه «Fox» آمریکا و یا فضایی متفاوت از فصل‌های قبل به عرصه بازگردد! اما از آن جایی که از زمان فصل چهارم این سریال تا الان که فصل جدید آن پخش می‌شود، سریال‌های موفق و پر بیننده زیادی مانند **True detective** و **Game of thrones**

ساخته شده است، هرچند که فرار از زندان بینندگان قدیمی خود را دارد، اما کاری به نسبت دشوارتر نسبت به فصل‌های قبلی خود در جذب رضایت بیننده برعهده خواهد داشت چرا که به طور کلی تعداد سریال‌های موفق در سال‌های اخیر بسیار بالا رفته و سطح بازی‌ها، فیلم‌نامه‌ها، شخصیت پردازی‌ها و فضاسازی‌ها پیشرفت قابل توجهی نسبت به دهه‌ی گذشته داشته است.

این فصل که قرار است تنها در ۹ قسمت ساخته شود

جنسی متفاوت از ترس

نگاهی به فیلم «Get Out»

مهدی میلانی راد
کارشناسی اقتصاد نظری ۹۳

و در تک تک سکانس‌ها با صدای تیک تاک بمب خود، بیننده را همراه می‌کند و در انتها این بمب را در سکانس‌های نهایی اثر، منفجر می‌کند. و اگر فیلم را درک کرده باشید ترکش‌های این بمب روزها فکرتان را درگیر خواهد کرد.

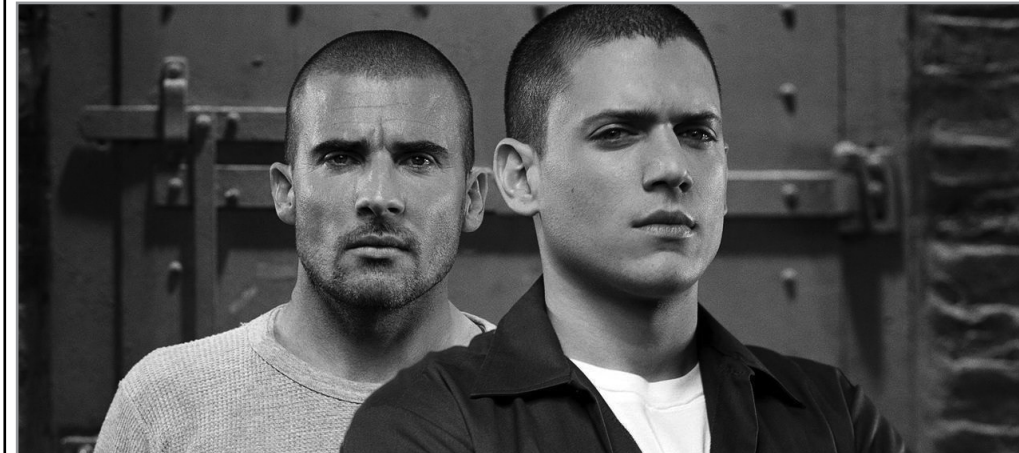
این فیلم هم توانست نظر مخاطبان را جلب کند و هم با تحسین از سمت منتقدان رو به رو شد. و نشان داد با بودجه بسیار پایین هم (۵ میلیون دلار) می‌توان اثری گیرا و خوش ساخت خلق کرد که در گیشه هم فروشی باور نکردنی (۲۰۰ میلیون دلار) داشته باشد.

این فیلم که پدیده اکران بهار ۲۰۱۷ لقب گرفته، بخش زیادی از موفقیت خود را مدیون فیلمنامه دقیق و بی‌نقص خود است. تفاوت مهم «برو بیرون» با سایر آثار ترسناک که سبب بی‌همتایی آن هم شده است، این نکته بوده که در این فیلم لحظات ترسناک فیلم بیشتر از چند ثانیه بیننده را می‌ترساند، و با ذهن بیننده درگیر می‌شود. برخلاف سایر آثار این ژانر که اعتقاد به ترس لحظه‌ای و غیرمنتظره دارند.

در فیلمنامه صحنه‌های رعب‌آور فیلم به درستی توصیف شده است و بیننده را در ترسی که فیلمساز قصد القای آن را دارد، شناور می‌کند. بیننده غرق می‌شود اما شادمان است. چرا که تجربه این ترس، یا بهتر از آن، تجربه دیدن این فیلم بی‌همتا و خالی از هر گونه سطحی‌نگری است.

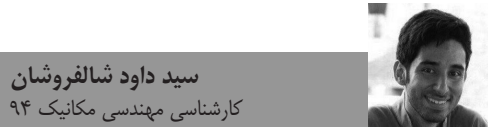

GET OUT

دشواری‌های تعریف زیبایی

درس‌های فلسفه‌ی هنر، سری سوم

سید داود شالروشان
کارشناسی مهندسی مکانیک ۹۴

همه‌ی این‌ها زیبایی طبیعی است. اگر هنر را بخواهیم مثل یک حرفه بررسی کنیم، داوری در مورد آن هم می‌شود توجه به سودهایش. برای همین، افلاطون شاعران را اخراج کرد. افلاطون میزگی می‌زد و شاید اولین سانسورها مربوط به او باشد. می‌گفت مردم این چیزها را نباید بشنوند و آن چیزها را نه. او هر گونه نوگرایی را مایه‌ی فساد می‌دانست. «زیرا چنین وضعی در

روحیه و اخلاق جوانان این اثر را می‌گذارد که از هرچه کهنه و قدیمی است روی برمی‌گردانند و به هرچه تازه است روی می‌آورند و چیزی خطرناک‌تر از این نیست.» و بعد افرادی را تعیین کرد که شاعر، اول باید شعر را به آنان نشان دهد و نظرش را جلب کند. در دوران ما نیز، باور به این نکته که کارکرد هنر بدان اعتبار می‌بخشد به نتایجی تا همین حد استبدادی منجر شده است. هنر

به نظر افلاطون تقلیدی است از واقعیت، اما واقعیت خود تقلیدی است از ایده. (همان مثال کوزه را که در سری نخست ذکر کردیم به یادآورید. به همین دلیل کوزه‌گر در نظر افلاطون ارزشمندتر از هنرمند است. در آن موقع، کوزه‌گری هنر شمرده نمی‌شده است) او می‌گوید شعر به انسان آرامش نمی‌دهد، بلکه آتشش می‌زند و او را از دانایی دور می‌کند.

کافه تریا

تصویرنگاری انتخابات

سودا باقری
کارشناسی ادبیات فارسی ۹۴

موسم انتخابات فرا رسید. بر آن شدیم تا از نگاه دوربین خود مناظر انتخاباتی را رصد کنیم. ما را در پیج اینستاگرام نشریه (vaghaye.mag) و کانال تلگرام (@vaghayemagz) دنبال کنید.

نیمه دوم اردیبهشت ۱۶

سخنان توهین آمیز طالبی در همایش رئیسی: روحانی دستش خالی است و آویزان شجریان سرطانی شده است!

ابوالقاسم طالبی در همایش نخبگان حامی سیدابراهیم رئیسی گفت: ما امروز باید دعا کنیم حال محمدرضا شجریان خوب شود زیرا دولت یازدهم دستش خالی است و آویزان یک هنرمند سرطانی شده است. وی ادامه داد: امروز دولت روحانی آویزان محمدرضا شجریان یک بیمار سرطانی است که زمانی خودش گفته بود حق ندارید دعای ربنا را مرا بخش کنید. طالبی ادامه داد: من از آقای رئیسی گله دارم که چرا وقتی یک هنرمندی در یک مهمانی پیک پیک عرق می‌خورد آبرویش را در رسانه‌ها و همه جا می‌برند اما در عوض یک نفر که به ۳۰ زن تجاوز کرده به دلیل آنکه لباس روحانی پوشیده و با رئیس‌جمهور عکس گرفته محاکمه نمی‌شود. کارگردان فیلم قلاب‌های طلا با انتقاد از مناظرات تلویزیونی گفت: مناظره‌های تلویزیونی اخته است و تلویزیون تحت تاثیر حرف‌های حسام‌الدین آشنا قرار گرفته و در مناظره‌ها اجازه نداد به کسی که می‌تواند مسلط حرف بزند؛ حرف بزند اما به کسی اجازه سخنرانی می‌دهد که بتواند خوب فحش بدهد.

سودا باقری
کارشناسی ادبیات فارسی ۹۴

پریسا قره‌داشی
کارشناسی ادبیات فارسی ۹۴

میینا مجرد
کارشناسی فقه و حقوق ۹۳

نوشین گنجعلی
کارشناسی میانی و فقه ۹۳

روزهای بهار تئاتری

نگاهی به ششمین جشنواره تئاتر کوتاه دانشگاه فردوسی

عوامل باعث ایجاد اختلال در این ارتباط می‌شود و مخاطب را آزرد، سردرگم یا کلافه می‌کند.

نهایتاً در روز سوم ششمین دوره جشنواره تئاتر کوتاه دانشگاه فردوسی مشهد، مراسم اختتامیه و تقدیر از آثار برتر برگزار شد که برگزیدگان این دوره به این شرح اند:

بخش طراحی پوستر: جایزه مشترک به نمایش‌های «گناه دلتنگی» به طراحی آروین فتحی و «پیک‌نیک در میدان جنگ» به طراحی امیررضا رنگ‌آمیز.

بخش طراحی صحنه: بدون اثر برگزیده و تقدیر از نمایش «گناه دلتنگی» به کارگردانی آروین فتحی.

بخش نمایشنامه نویسی: جایزه اول، نمایشنامه «جیم» نوشته محمد نجفی، جایزه دوم، نمایشنامه «هذیان گویی» نوشته داود شالفروشان و جایزه سوم، نمایشنامه «کودک کوشی» نوشته سعیده جهانبین.

بخش بازیگری زن: جایزه اول، مریم براتی در نمایش «گناه دلتنگی»، جایزه دوم به صورت مشترک برای زهرا پیرانی در نمایش «طرز تازه» و نسترن جوادیان در نمایش «جیم»، جایزه سوم، مرجان نجاتی در نمایش «گرازش کوتاهی از یک فرشته» و تقدیر از سپیده کلالی در نمایش «گناه دلتنگی».

بخش بازیگری مرد: جایزه اول علی‌اصغر ساقی در نمایش «بازیگر ترازوی علی‌رغم میل خود»، جایزه دوم به صورت مشترک برای آرمین اشبگ در نمایش «جیم» و محمود فلاحی در نمایش «آخرین دفاع»، جایزه سوم حجت سلیمی در نمایش «هذیان گویی» و تقدیر از امیرحسین بلندی در نمایش «مباحثه در یک کشتار».

بخش کارگردانی: جایزه اول نمایش «بازیگر ترازوی علی‌رغم میل خود»، به کارگردانی علی‌اصغر ساقی، جایزه دوم نمایش «جیم» به کارگردانی محمد نجفی، جایزه سوم نمایش «هذیان گویی» به کارگردانی داود شالفروشان و تقدیر از نمایش‌های «طرز تازه» به کارگردانی زهرا رضانی و «مباحثه در یک کشتار» به کارگردانی امیرحسین بلندی.

بخش بهترین اثر از دیدگاه مخاطب (انتخاب شده با رای مستقیم مخاطبین): نمایش «مباحثه در یک کشتار» به کارگردانی امیرحسین بلندی.

این موضوع در طراحی صحنه نیز می‌تواند اتفاق بیفتد و بخشی از اطلاعات یا احساسات نمایش از این طریق به مخاطب ارائه شود که مستلزم داشتن تسلط بر متن نمایشی، شناخت تأثیرات هر نوع از ارتباط و استفاده از ایده‌ها و خلاقیت‌های پرورش یافته در محیط تمرین، است.

مسئله‌ای که ذکر شد در مورد کارگردانی آثار جشنواره نیز به چشم می‌خورد. نمایش‌ها تأکید زیادی بر دیالوگ دارند و تنها چند نمایش روایت تصویری داستان نمایش یا فضا سازی از طریق خلق قاب‌ها و تصاویر را در ارائه دادند. ابزارهای یک بازیگر علاوه بر بیان و استفاده از صوت و صدا، بدن، ژست‌ها و حرکت است. در تعداد زیادی از آثار این ابزارهای بسیار تأثیرگذار با ثابت کردن مکان بازیگر از او گرفته شده بود که به زیبایی بصری نمایش لطمه‌ای فراوانی وارد کرده بود. حرکت و انرژی بازیگر بر روی صحنه یکی از مهمترین عوامل در همراه کردن تماشاگران با نمایش و ایجاد شور، هیجان و تنوع در تصاویر است. البته نشانه‌هایی از توجه به این نکات در تعدادی از آثار به چشم می‌خورد که می‌توان امید به توجه بیشتر این زمینه‌ها در کارگردانی نمایش‌های دوره‌های بعد داشت.

به طور کلی، مسیری که هر نمایش در پروسه تمرین طی می‌کند از مهمترین عوامل در نتیجه نمایش و آنچه به روی صحنه دیده خواهد شد، است. توجه به تمام بخش‌های نمایش و پرداخت آن‌ها به میزان یکسان، یکی از مهمترین عوامل در بهبود ریتم اثر و یکدست بودن تمام عناصر نمایشی در آن، است. وظیفه‌ای که در تمام مسیر تمرین به عهده‌ی کارگردان است تا وحدت و یکپارچگی متن نمایش، وضعیت قرار گرفتن بازیگران و حرکات و ژست‌هایشان، نورپردازی اثر، طراحی صحنه، وسایلی که توسط بازیگران استفاده می‌شود، شیوه و رویکرد کارگردانی نمایش را حفظ کند و نمایش را به هدف خود برساند؛ که هدف نهایی هر نمایش برقراری ارتباط به بهترین شکل ممکن با مخاطب در سطوح مختلف بصری، شنیداری و احساسی است. کمبود یا ازدیاد توجه به هر کدام از این

نکته قابل ذکر است: متن نمایش، چه انتخاب از نویسندگان مطرح جهان باشد و چه نوشتن متن، از بنیادی‌ترین عوامل ساختار نمایش کوتاه است که تأثیر مستقیم آن در اجرا، کارگردانی و نحوه‌ی ارتباط بازیگران با نمایش به وضوح به چشم می‌آید. بنابراین در قدم اول، متن نمایش کوتاه باید هوشمندانه انتخاب شود یا قبل از نوشته شدن و به اجرا رفتن، از مناسب بودن متن برای این ساختار و توانمندی متن اطمینان حاصل شود. خوشبختانه در این دوره، حساسیت کارگردانان در انتخاب متن یا نوشتن متن با کیفیت خوب بیشتر شده و این بستر را برای پیاده کردن ایده‌ها هموار می‌کند.

امسال یکی از بخش‌های جوایز جشنواره، بخش طراحی صحنه بود که به جشنواره اضافه شده بود. فاصله‌ی زمانی بین هر اجرای گروه‌های نمایش پنج دقیقه در نظر گرفته شده بود. تعداد بسیار معدودی از آثار جشنواره برای طراحی صحنه‌ی خود، ایده‌ها و خلاقیت‌هایی را آماده کرده بودند. یکی از مهمترین انواع برقراری ارتباط با مخاطب در هر نمایش، ارتباط بصری است که تأثیرگذاری آن از صوت و دیالوگ‌ها بیشتر است. این ارتباط شامل رنگبندی اشیاء به کار رفته در دکور، طراحی لباس، نورپردازی اثر و رنگ‌های آن و حتی تأثیر رنگ‌های نور بر اجسام درون صحنه و بازیگر، گرم و تمامی ظاهر بازیگر می‌شود. مسئله‌ای که در این دوره از جشنواره بسیار به چشم می‌خورد، چشم‌پوشی کارگردان‌ها بر این ارتباط بود. نمایش‌های کمی از نشانه‌های بصری برای ایجاد ارتباط با مخاطبین استفاده کرده بودند، درحالی‌که یکی از جذابیت‌های ذاتی تئاتر برای مخاطب، مشارکت داشتن در رمزگشایی از وقایع، اتفاقات و نشانه‌هایی است که در نمایش به او ارائه می‌شود. وابستگی بیش از حد نمایش به دیالوگ، علاوه بر کسب کننده شدن برای مخاطب، با گذشت زمان بین او و فضای نمایش فاصله می‌اندازد. فضا سازی، انتقال احساسات متفاوت و ارائه‌ی اطلاعات مختلف از شخصیت‌ها و دنیای نمایش، تعدادی از کاربردهای استفاده از ارتباط بصری با مخاطب است.

امیرحسین مدنی
فارغ التحصیل فیزیک

ششمین دوره جشنواره تئاتر کوتاه دانشگاه فردوسی از نوزدهم اردیبهشت ماه، با تلاش کانون تئاتر دانشگاه فردوسی مشهد، به مدت سه روز در تالار رودکی (آمفی تئاتر پردیس) برگزار شد. در این دوره از جشنواره، پنجاه اثر از دانشجویان دانشگاه فردوسی، علوم پزشکی و سایر دانشگاه‌های تحت نظارت وزارت علوم در شهر مشهد به دبیرخانه‌ی جشنواره ارسال شد که از این میان، تعداد پانزده اثر به بخش اصلی جشنواره راه یافتند و توسط هیئت داوران جشنواره متشکل از آقایان امیر نجفی، مدرس نمایشنامه نویسی و بازیگری در دانشگاه آزاد مشهد و دانشگاه سجاد و موسسه‌ی پل، جواد لشکری، رئیس انجمن نمایش استان خراسان رضوی، و سروش زاغیان، مدرس کلاس‌های بازیگری دانشگاه فردوسی مشهد، مورد ارزیابی قرار گرفتند.

در روز اول هفت اثر به روی صحنه رفت که به ترتیب نمایش‌های «جیم» به کارگردانی محمد نجفی، «گزارش کوتاهی از یک فرشته» به کارگردانی منیره تونزنده‌جانی، «طرز تازه» به کارگردانی زهرا رضانی، «هیئت» به کارگردانی علی ملتخواه، «آخرین دفاع» به کارگردانی علی ساعتی، «پیک‌نیک در میدان جنگ» به کارگردانی علیرضا کتابداری و «در لحظه» به کارگردانی نرگس خاکی، بودند. در روز دوم جشنواره هشت اثر باقی مانده به روی صحنه رفتند تا اجرای نمایش‌ها، در این روز به پایان برسد. به ترتیب نمایش‌های «گناه دلتنگی» به کارگردانی آروین فتحی، «کودک کوشی» به کارگردانی سعیده جهانبین، «آنابل» به کارگردانی محمد کشاورزبان، «مباحثه در یک کشتار» به کارگردانی امیرحسین بلندی، «سیگار فقط سیگار» به کارگردانی الهام اکبریان، «بازیگر ترازوی علی‌رغم میل خود»، به کارگردانی علی‌اصغر ساقی، «هذیان گویی» به کارگردانی داود شالفروشان و «غروب روزهای پاییز» به کارگردانی پویا فیاضی در روز دوم جشنواره تئاتر کوتاه دانشگاه فردوسی به روی صحنه رفتند.

با نگاهی بر آثار اجرا شده در این دوره‌ی جشنواره چند

